

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Cdo/213/2019
Identifikačné číslo spisu: 5617202654
Dátum vydania rozhodnutia: 24.06.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Svetlovská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:5617202654.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcov 1/ R. W., 2/ O. W., oboch bývajúcich vo R., F. XXX, oboch zastúpených JUDr. Dušanom Jančim, advokátom v Liptovskom Mikuláši, Garbiarska 695, 3/ R. W., VOJSTAV - STAVEBNÁ OBCHODNÁ ČINNOSŤ „v konkurze“, s miestom podnikania vo Vážci, Múrna 890, IČO: 10 856 358, proti žalovaným 1/ D. L. H., so sídlom kancelárie v C. P., S. XXXX, správkyni konkurznej podstaty úpadcu žalobcu 3/, 2/ LICITOR group, a.s., so sídlom v Žiline, Tajovského 5, IČO: 36 421 561, 3/ HERALD SUN, a.s., so sídlom vo Výsokých Tatrách, Dolný Smokovec 29, IČO: 46 372 202, zastúpenému JUDr. Petrom Behúňom, advokátom v Poprade, Nám. sv. Egídia 44, o určenie neplatnosti opakovanej dobrovoľnej dražby, vedenom na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 20 C 8/2017, o dovolaní žalovanej 1/ a žalovanej 2/ proti rozsudku Krajského súdu v Žiline zo 16. mája 2018 sp. zn. 7 Co 10/2018, takto

rozhodol:

Dovolanie žalovanej 1/ a žalovanej 2/ o d m i e t a .

Žalobcom 1/ a 2/ voči žalovanej 1/ a žalovanej 2/ p r i z n á v a nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Žalobcovi 3/ a žalovanej 3/ nárok na náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1. Okresný súd Žilina (ďalej „vykonávací súd“ alebo „okresný súd“) rozsudkom zo 4. októbra 2017 č. k. 20 C 8/2017-90 zamietol žalobu, ktorou sa žalobcovia domáhali určenia neplatnosti opakovanej dobrovoľnej dražby konanej 21. decembra 2016 o 13:00 hod. v zmysle oznámenia žalovanej 2/ č. D XXXXXXX, uverejneného v Centrálnom registri dražieb 22. novembra 2016 pod sp. zn. registra NCRdr č. XXXX/XXXX, ktorej predmetom boli nehnuteľnosti, nachádzajúce sa v obci Vážec a katastrálnom území R., zapísané v Katastri nehnuteľností Okresného úradu Liptovský Mikuláš - katastrálny odbor na liste vlastníctva č. XXXX ako KN-C parcela č. XXXX/X - zastavané plochy a nádvorcia o výmere 489 m², KN-C parcela č. XXXX/X - zastavané plochy a nádvorcia o výmere 140 m², rodinný dom súp. č. XXX postavený na KN-C parcele č. XXXX/X vo vlastníctve podielu 1/1 žalobcov 1/ a 2/, ktorej priebeh bol osvedčený notárskou zápisnicou N XXX/XXXX, NZ XXXXX/XXXX, NCRIs XXXXX/XXXX,

spísanou 21. decembra 2016 notárkou D.. Ľ. B. so sídlom notárskeho úradu v Žiline, 1. mája 5; žalovaným priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu. V odôvodnení svojho rozhodnutia s poukazom na § 1 ods. 1, § 2 písm. a/, § 10 ods. 1, § 11 ods. 1, 4, § 12 ods. 1, 5, § 17 ods. 5, § 21 ods. 2, 4 zákona č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách a o doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o dobrovoľných dražbách“) sa primárne zaoberal posúdením aktívnej vecnej legitímácie žalobcov na podaní žaloby a vychádzal z vymedzenia citovaného zákona, že stranami sporu o neplatnosť dražby sú navrhovateľ dražby, dražobník, vydražiteľ a predchádzajúci vlastník. Ako súd prvej inštancie preto uviedol, v súdenom spore boli stranami všetky subjekty, ktoré podľa tohto predpisu nimi musia byť, na strane žalobcu 3/ však konštatoval nedostatok aktívnej vecnej legitímácie v spore, nakoľko ide o subjekt, na majetok ktorého bol vyhlásený konkurz a od tohto momentu prechádza na správcu konkurznej podstaty (v prejednávanej veci na žalovanú 1/) právo konať za úpadcu (žalobcu 3/) vo veciach týkajúcich sa majetku podliehajúceho konkurzu. Preto súd prvej inštancie zdôraznil, že žalobca 3/ nemal aktívnu vecnú legitímáciu v spore, ktorú mal jedine správca konkurznej podstaty, ktorým je žalovaná 1/. Následne sa súd prvej inštancie zaoberal ďalšími žalobnými námietkami poukazujúcimi na nedodržanie ustanovení Zákona o dobrovoľných dražbách pri realizovaní predmetnej dobrovoľnej dražby. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd prvej inštancie k záveru, že tieto námietky nie sú dôvodné. Pokiaľ sa týka miesta, dátumu a času dražby, podľa názoru súdu prvej inštancie ich žalovaná 2/ ako dražobník určila tak, aby sa dražby zúčastnil čo najväčší počet záujemcov. Miestom dražby bolo Mesto Žilina, ktoré je komfortne dostupné z miesta trvalého bydliska žalobcov 1/ a 2/ verejnou dopravou, vlakom či autobusom, a práve toto miesto umožňovalo zúčastniť sa dražby väčšiemu počtu záujemcov, než ak by miestom konania dražby malo byť bydlisko žalobcov. Ďalej súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalovaná 2/ riadne zabezpečila zverejnenie oznámenia o dobrovoľnej dražbe na úradnej tabuli obce Vážec a oznámenie o opakovanej dražbe spĺňalo všetky obligatórne náležitosti stanovené Zákomom o dobrovoľných dražbách. Pokiaľ sa týka doručovania písomností, súd prvej inštancie uviedol, že námietky žalobcov, že im nebolo doručené oznámenie o opakovanej dražbe ani znalecký posudok, boli neopodstatnené. Žalovaná 2/ predložila fotokópie doručeníek, z ktorých vyplýva, že uvedené listiny boli pred konaním dražby v zákonnej lehote, určenej v zmysle § 17 ods. 5 v spojení s § 17 ods. 2 a 4 Zákona o dobrovoľných dražbách žalobcom 1/ a 2/ doručené. Ďalšia námietka žalobcov smerovala k nesprávnemu ohodnoteniu predmetu dražby znaleckým posudkom č. 65/2013. Súd prvej inštancie ani túto námietku nepovažoval za dôvodnú. Žalobcovia súdu predložili nimi zabezpečený znalecký posudok, v zmysle ktorého hodnota nehnuteľností, ktoré boli predmetom dražby, bola stanovená vo vyššej sume, než to bolo určené v znaleckom posudku použitom pri dobrovoľnej dražbe. Okresný súd poukázal na to, že žalobcovia nevyužili svoje právo a u dražobníka námietky proti znaleckému posudku nevzniesli; pasivita dlžníkov v čase pred podaním žaloby v dražobnom procese, preto znamená nutne ich neúspech v spore o neplatnosť dražby. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“).

2. Krajský súd v Žiline (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalobcov rozsudkom z 3. apríla 2019 sp. zn. 1 Co 260/2018 I. napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v časti výroku, ktorým žalobu žalobcu 3/ zamietol a v časti výroku, ktorým žalovaným priznal voči žalobcovi 3/ nárok na náhradu trov konania potvrdil ako vecne správny podľa § 387 ods. 1, 2 C.s.p.; II. rozsudok súdu prvej inštancie v časti výroku, ktorým žalobu žalobcov 1/ a 2/ zamietol a v časti výroku, ktorým žalovaným priznal voči žalobcom 1/ a 2/ nárok na náhradu trov konania, podľa § 388 C.s.p. zmenil tak, že určil neplatnosť opakovanej dobrovoľnej dražby konanej 21. decembra 2016 o 13:00 hod. v zmysle oznámenia žalovaného 2/ č. D 5090713, uverejneného v Centrálnom registri dražieb 22. novembra 2016, pod sp. zn. registra NCRdr č. XXXX/XXXX, ktorej predmetom boli nehnuteľnosti nachádzajúce sa v obci Vážec a katastrálnom území R., zapísané v Katastri nehnuteľností Okresného úradu Liptovský Mikuláš - katastrálny odbor na liste vlastníctva č. XXXX ako KN-C parcela č. XXXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 489 m², KN-C parcela č. XXXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 140 m², rodinný dom súp. č. XXX postavený na KN-C parcele č. XXXX/X vo vlastníctve podielu 1/1 žalobcov 1/ a 2/, ktorej priebeh bol osvedčený notárskou zápisnicou N XXX/XXXX, NZ XXXXX/XXXX, NCRIs XXXXX/XXXX, spísanou 21. decembra 2016 notárkou D.. Ľ. B. so sídlom notárskeho úradu v Žiline, 1. mája 5; III. žalobcom 1/ a 2/ priznal voči žalovanej 2/ nárok na náhradu trov konania v plnom

rozsahu; IV. žalobcom 1/ a 2/ voči žalovaným 1/ a 3/ nárok na náhradu trov konania nepriznal. V odôvodnení svojho rozhodnutia s poukazom na § 380 ods. 1 C.s.p., § 12, § 22 ods. 1 Zákona o dobrovoľných dražbách nepovažoval odvolanie žalobcu 3/ za dôvodné, nakoľko odvolacia námietka žalobcu 3/ spočívajúca v tvrdení o nesprávnom záverov súdu prvej inštancie, týkajúcej sa porušenia Zákona o dobrovoľných dražbách pri realizácii spornej dražby, nekorešpondovala s právnymi dôvodmi a skutkovými zisteniami napadnutého rozhodnutia, pre ktoré vo vzťahu k žalobcovi 3/ bola žaloba zamietnutá. Vo vzťahu k žalobcom 1/ a 2/ bol odvolací súd toho názoru, že ich odvolaniu bolo nutné vyhovieť, nakoľko z vyššie citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že v prípade konania dražby, ktorej predmetom je nehnuteľnosť, musí byť cena predmetu dražby určená znaleckým posudkom, v ktorom znalec po ohodnotení závad vlastníctva alebo iného práva, ktoré dražbou nezaniknú, upraví príslušným spôsobom „odhad“ ceny. Nový odhad ceny v prípade opakovanej dražby v zmysle citovaného § 22 ods. 1 Zákona o dobrovoľných dražbách nemusí byť vykonaný, ak má dražobník k dispozícii odhad nie starší ako jeden rok pred konaním opakovanej dražby. Z opakovaneho dokazovania mal odvolací súd preukázané, že bola vykonaná opakovaná dražba 21. decembra 2016 a pri odhade ceny vydražovaných nehnuteľností vychádzal dražobník zo Znaleckého posudku č. XX/XXXX, t. j. zo znaleckého posudku, ktorý bol starší ako jeden rok pred konaním opakovanej dražby. Predložené odborné vyjadrenie, z ktorého následne dražobník vychádzal, ako odvolací súd uviedol, nemalo náležitosti znaleckého posudku a ani nebolo uvedené oznámení o konaní dražby pri údají o hodnote dražených nehnuteľností. Okrem toho, z odborného vyjadrenia mal odvolací súd za zrejmé, že tam uvedený znalec vychádzal len z tvrdení dražobníka týkajúcich sa stavu nehnuteľností, ktoré sú predmetom dražby. Takéto ničím nepodložené vyjadrenie znalca nemohol preto odvolací súd akceptovať ako posudok, prípadne vyjadrenie spôsobilé určiť relevantný odhad ceny nehnuteľnosti. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 257 C.s.p.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala žalovaná 1/ (ďalej aj „dovolateľka 1/“) dovolanie s tým, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená (§ 421 ods. 1 písm. b/ C.s.p.). Ako dovolateľka 1/ zdôraznila, odvolací súd vo svojom rozhodnutí nijako nezohľadnil otázku posúdenia prednosti ZoKR pred ustanoveniami Zákona o dobrovoľných dražbách, nakoľko prípustnosť odklonu od Zákona o dobrovoľných dražbách ako *lex generalis*, ktorú upravuje zákon č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoKR“) v § 92 ods. 6 ZoKR ako *lex specialis*, a preto v posudzovanom prípade sa Zákon o dobrovoľných dražbách v zmysle ZoKR ako *lex specialis* mal použiť len primerane. Preto bola dovolateľka 1/ toho názoru, že pokiaľ vykonaním dražby bola v zmysle § 92 ods. 1 písm. b/ ZoKR, ako aj v zmysle záväzného pokynu príslušného orgánu, poverená dražobná spoločnosť, t. j. žalovaná 2/, s poukazom na ZoKR ako *lex specialis* voči Zákonu o dobrovoľných dražbách, ktorý sa pri vykonaní dražby mal použiť len „primerane“, bolo odborné vyjadrenie znalca spôsobilé preukázať relevantnú hodnotu nehnuteľnosti. Z týchto dôvodov navrhla napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

4. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala aj žalovaná 2/ (ďalej aj „dovolateľka 2/“) dovolanie s tým, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa súdy nižších inštancií odklonili od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu (§ 421 ods. 1 písm. a/ C.s.p.). Ako dovolateľka 2/ zdôraznila, pri speňažovaní majetku podliehajúceho konkurzu sú subjekty povinné vystupovať spôsobom, ktorý čo najlepšie splní účel speňažovania a keďže v danej veci išlo o dražbu organizovanú správcom, je zrejmé, že podľa § 92 ods. 6 ZoKR sa Zákon o dobrovoľných dražbách mal použiť iba primerane. Dovolateľka 2/ preto konštatovala, že vyhotovenie nového znaleckého posudku by bolo v rozpore so zásadou hospodárnosti konkurzného konania, keďže k mene hodnoty konkurznej podstaty nedošlo. Z týchto dôvodov navrhla napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

5. Žalovaná 2/ vo svojom vyjadrení k podanému dovolaniu žalovanej 1/ sa s týmto dovolaním plne stotožnila a žiadala mu vyhovieť.

6. Žalobcovia 1/ a 2/ vo svojom vyjadrení k podanému dovolaniu žalovanej 1/ považovali dovolaním

napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu za správne a navrhli dovolanie zamietnuť ako nedôvodné.

7. Ohľadne dovolania podaného žalovanou 1/ Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 C.s.p.) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 C.s.p.) strana spĺňajúca podmienky vysokoškolského právnického vzdelania druhého stupňa (§ 429 ods. 2 písm. a/ C.s.p.), resp. strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 2 písm. b/ C.s.p.), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.), bez nariadenia pojednávania (§ 443 C.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie žalovanej 1/ a žalovanej 2/ treba odmietnuť.

8. V zmysle § 419 C.s.p. je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 C.s.p. (poznámka odvolacieho súdu: pokiaľ sa v ďalšom texte odkazuje v zátvorke na „Cdo“, ide o odkaz na rozhodnutie najvyššieho súdu príslušnej spisovej značky).

9. Podľa § 421 ods. 1 C.s.p. je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

10. Dovolanie prípustné podľa § 421 C.s.p. možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).

11. Dovolací súd je dovolacmi dôvodmi viazaný (§ 440 C.s.p.). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 C.s.p.). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ C.s.p., je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní zákonu zodpovedajúcim spôsobom, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a v dovolaní náležite vymedziť dovolací dôvod (§ 420 C.s.p. alebo § 421 C.s.p. v spojení s § 431 ods. 1 C.s.p. a § 432 ods. 1 C.s.p.). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

12. Pre právnu otázku, ktorú má na mysli § 421 ods. 1 písm. a/ C.s.p., je charakteristický „odklon“ jej riešenia, ktorý zvolil odvolací súd, od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu. Ide tu teda o situáciu, v ktorej sa už rozhodovanie senátov odvolacieho súdu ustálilo na určitom riešení právnej otázky, odvolací súd sa však svojím rozhodnutím odklonil od „ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu“.

13. V zmysle záverov najvyššieho súdu vyjadrených v rozhodnutí publikovanom ako judikát R 71/2018 patria do pojmu „ustálená rozhodovacia prax odvolacieho súdu“ predovšetkým stanoviská alebo rozhodnutia najvyššieho súdu, ktoré sú (ako judikáty) publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky. Súčasťou ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu je tiež prax vyjadrená opakovane vo viacerých nepublikovaných rozhodnutiach najvyššieho súdu, alebo dokonca aj v jednotlivom, dosiaľ nepublikovanom rozhodnutí, pokiaľ niektoré neskôr vydané (nepublikované) rozhodnutia najvyššieho súdu názory obsiahnuté v skoršom rozhodnutí nespochybnili, prípadne tieto názory akceptovali a z hľadiska vecného na ne nadviazali. Do ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu treba zahrnúť aj naďalej použiteľné, legislatívnymi zmenami a neskoršou judikatúrou neprekonané civilné rozhodnutia a stanoviská publikované v Zbierkach súdnych rozhodnutí a stanovísk vydávaných Najvyššími súdmi ČSSR a ČSFR, ďalej v Bulletinu Najvyššieho súdu ČSR a vo Výbere rozhodnutí a stanovísk Najvyššieho súdu SSR a napokon aj rozhodnutia, stanoviská a správy o rozhodovaní súdov, ktoré boli uverejnené Zborníkoch najvyšších súdov č. I, II. a IV vydaných SEVT Praha v rokoch 1974, 1980 a 1986.

14. Dôvod prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. b/ C.s.p. predpokladá, že právnu otázku kľúčovú pre rozhodnutie vo veci samej dovolací súd dosiaľ neriešil a je tu daná potreba, aby dovolací súd ako najvyššia súdna autorita túto otázku vyriešil. Právna úprava účinná od 1. júla 2016 dáva dovolaciemu súdu právomoc rozhodnúť o tom, či ide o otázku zásadného právneho významu, ktorá nebola dosiaľ riešená. Základným predpokladom prípustnosti dovolania je, že dovolací súd vo svojej rozhodovacej činnosti doposiaľ neposudzoval právnu otázku nastolenú dovolateľom (t. j. právne posúdenie veci odvolacím súdom, s ktorým dovolateľ nesúhlasí). Ak dovolateľ vyvodzuje prípustnosť dovolania z § 421 C.s.p., má viazanosť dovolacieho súdu dovolacími dôvodmi (§ 440 C.s.p.) kľúčový význam v tom zmysle, že posúdenie prípustnosti dovolania závisí od toho, ako dovolateľ sám vysvetlí (konkretizuje a náležite doloží), že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia dovolateľom označenej právnej otázky a že ide o prípad, na ktorý sa vzťahuje toto ustanovenie.

15. Aby na základe dovolania podaného podľa § 421 ods. 1 písm. a/ resp. § 421 ods. 1 písm. b/ C.s.p. mohlo byť rozhodnutie odvolacieho súdu podrobené meritórnemu dovolaciemu prieskumu z hľadiska namietaného nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.), musia byť (najskôr) splnené predpoklady prípustnosti dovolania, medzi ktoré okrem iného patrí riadne odôvodnenie dovolania prípustnými dovolacími dôvodmi a spôsobom vymedzeným v ustanoveniach § 431 až § 435 C.s.p. (porovnaj 2 Cdo 203/2016, 3 Cdo 216/2017, 4 Cdo 64/2018, 6 Cdo 113/2017, 7 Cdo 95/2017 a 8 Cdo 95/2017). K posúdeniu dôvodnosti dovolania (či dovolateľom napadnuté rozhodnutie skutočne spočíva na nesprávnom právnom posúdení) môže dovolací súd pristúpiť len po prijatí záveru o prípustnosti dovolania. Aj právna úprava dovolacieho konania obsiahnutá v C.s.p., podobne ako predchádzajúca právna úprava, dôsledne odlišuje prípustnosť a dôvodnosť dovolania.

16. Otázkou relevantnou podľa § 421 ods. 1 písm. a/ resp. b/ C.s.p. môže byť len otázka právna (nie skutková otázka). Môže ísť tak o otázku hmotnoprávnu (ktorá sa odvíja od interpretácie napríklad Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce, Zákona o rodine), ako aj o otázku procesnoprávnu (ktorej riešenie záviselo na aplikácii a interpretácii procesných ustanovení). Otázkou relevantnou podľa tohto ustanovenia môže byť len právna otázka, na ktorej spočívalo rozhodnutie odvolacieho súdu. Otázky síce riešené súdmi v priebehu konania, avšak netvoriace základ ich rozhodnutí, nemajú relevanciu v zmysle tohto ustanovenia. Predmetná otázka musí byť zároveň procesnou stranou nastolená v dovolaní. Právne otázky, dovolateľom v dovolaní nenastolené a nepomenované, nemajú relevanciu z hľadiska prípustnosti dovolania podľa tohto ustanovenia.

17. Ešte pred posúdením samotného „právneho odklonu“ (§ 421 ods. 1 písm. a/ C.s.p.) a „vyriešenia právnej otázky“ (§ 421 ods. 1 písm. b/ C.s.p.) treba uviesť, že správnosť súdmi riešených skutkových otázok nemôže byť v dovolacom konaní podrobená meritórnemu prieskumu, lebo dovolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd (§ 442 C.s.p.); skutková okolnosť (t.j. skutková otázka, resp. riešenie skutkovej otázky) z hľadiska § 421 ods. 1 C.s.p. je irelevantná.

18. V danom spore odvolací súd na základe výsledkov vykonaného opakovaného dokazovania dospel k skutkovému záveru o tom, že bola vykonaná opakovaná dražba 21. decembra 2016 a pri odhade ceny vydražovaných nehnuteľností vychádzal dražobník (žalovaná 2/) zo Znaleckého posudku č. 65/2013, t. j. zo znaleckého posudku, ktorý bol starší ako jeden rok pred konaním opakovanej dražby. Ďalej odvolací súd konštatoval, že predložené odborné vyjadrenie, z ktorého následne žalovaná 2/ ako dražobník vychádzala, nemalo náležitosti znaleckého posudku a ani nebolo uvedené oznámení o konaní dražby pri údají o hodnote dražených nehnuteľností. Okrem toho, z odborného vyjadrenia mal odvolací súd za zrejmé, že tam uvedený znalec vychádzal len z tvrdení dražobníka (žalovanej 2/) týkajúcich sa stavu nehnuteľností, ktoré sú predmetom dražby. Preto odvolací súd uzavrel, že takéto ničím nepodložené vyjadrenie znalca nemohlo byť akceptované ako posudok, prípadne vyjadrenie spôsobilé určiť relevantný odhad ceny nehnuteľností. Predmetný, z výsledkov vykonaného dokazovania vyvedený hodnotiaci skutkový záver súdov nepredstavuje právne posúdenie. Tento ich skutkový záver nemožno v dovolacom konaní úspešne spochybníť - dovolací súd je totiž viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd (§ 442 C.s.p.), a to aj vtedy, keď je v dovolaní spochybňovaný (aj) skutkový stav zistený odvolacím súdom. Najvyšší súd preto v danom dovolacom konaní vychádzal zo skutkového

zistenia odvolacieho súdu, že žalobcami 1/ a 2/ napadnutá dražba je neplatná z dôvodu absencie riadneho znaleckého posudku ako relevantného dokladu odhadu ceny predmetných dražených nehnuteľností.

19. Podľa názoru žalovanej 1/ je jej dovolanie prípustné v zmysle § 421 ods. 1 písm. b/ C.s.p., ohľadne nesprávneho právneho posúdenia ustanovenia § 92 ods. 6 ZoKR, v zmysle ktorého sa ustanovenia Zákona o dobrovoľných dražbách použijú iba primerane, a preto bolo odborné vyjadrenie znalca spôsobilé preukázať relevantnú hodnotu nehnuteľnosti bez potreby vypracovania znaleckého posudku.

20. Podľa § 92 ods. 1 ZoKR správca môže na účely speňaženia majetku a/ vyhlásiť verejnú obchodnú súťaž, b/ poveriť predajom majetku dražobníka (Zákon o dobrovoľných dražbách), c/ poveriť predajom majetku obchodníka s cennými papiermi, d/ zorganizovať dražbu, ponukové konanie alebo iný súťažný proces smerujúci k predaju majetku, e/ predat' majetok iným vhodným spôsobom.

21. Podľa § 92 ods. 6 ZoKR ak správca speňažuje majetok podliehajúci konkurzu inak ako predajom podniku, časti podniku alebo podstatnej časti majetku patriaceho k podniku, môže speňažiť nehnuteľnosť podliehajúcu konkurzu len dražbou; tým nie je dotknuté ustanovenie § 93 ods. 1. Na dražbu organizovanú správcom sa primerane použijú ustanovenia osobitného predpisu (Zákon o dobrovoľných dražbách); oznámenia súvisiace s dražbou správca zverejňuje v Obchodnom vestníku.

22. Žalovaná 1/ vyvodzuje prípustnosť jej dovolania z § 421 ods. 1 písm. b/ C.s.p. Ňou zadefinovaná právna otázka prednosti ustanovení ZoKR pred ustanoveniami Zákona o dobrovoľných dražbách v prípade dražby majetku zapísaného do konkurznej podstaty majetku úpadcu by mohla mať znaky relevantné v zmysle § 421 ods. 1 písm. b/ C.s.p. iba vtedy, ak by výsledok jej riešenia (posúdenia a vyhodnotenia) odvolacím súdom predstavoval jediný a výlučný dôvod, pre ktorý bolo žalobe žalobcov 1/ a 2/ vyhovené. Žalovaná 1/ ale túto otázku nastolila v inej situácii. Vychádzajúc z obsahu spisu, ako aj dovolaťkou 1/ podaného dovolania, zabezpečený (záložný) veriteľ H. T. J., I.J.. podľa § 82 ods. 2 písm. b/ ZoKR udelil žalovanej 1/ ako správkyni konkurznej podstaty majetku úpadcu (žalobcu 3/) záväzný pokyn na speňaženie majetku oddelenej podstaty - speňaženie nehnuteľností, ktoré sú predmetom dražby, ktorej neplatnosti sa žalobcovia touto žalobou domáhali, a to formou dražby s tým, že vykonaním dražby mal byť poverený dražobník - žalovaná 2/. V súlade s týmto záväzným pokynom žalovaná 1/ podľa § 92 ods. 1 písm. b/ ZoKR na účely speňaženia majetku poverila predajom predmetného majetku (nehnuteľností) žalovanú 2/ ako dražobníka, ktorá vykonala dražbu podľa Zákona o dobrovoľných dražbách. Pokiaľ teda dovolaťka 1/ namietala prednostné použitie ustanovení ZoKR pred Zákomom o dobrovoľných dražbách v súvislosti so speňažením majetku patriaceho do konkurznej podstaty majetku úpadcu prostredníctvom dražby, resp. pokiaľ namietala, že ustanovenia Zákona o dobrovoľných dražbách mali byť použité „len“ primeraným spôsobom, je potrebné zdôrazniť, že § 92 ods. 6 druhá veta ZoKR ustanovuje primerané použitie ustanovení Zákona o dobrovoľných dražbách len za podmienky zorganizovania dražby správcom podľa § 92 ods. 1 písm. d/ ZoKR, pričom uvedená podmienka v danej veci nenastala. Predmetná „dovolacia“ otázka sa teda v okolnostiach tohto dovolacieho konania netýkala takého predpokladu prednostného použitia ustanovení zákona č. 7/2005 Z.z. pred použitím ustanovení Zákona o dobrovoľných dražbách, výlučne na ktorom spočíva dovolaním napadnuté rozhodnutie. Takto dovolaťkou 1/ nastolená otázka má v danom prípade povahu (len) akademickú, ktorej zodpovedanie odvolacím súdom by nemohlo viesť k zrušeniu alebo zmene dovolaním napadnutého rozhodnutia. Pritom cieľom civilného sporového konania (aj pred odvolacím súdom) je poskytnúť reálnu ochranu právam, nie riešiť teoretické otázky, ktorých výsledok sa nijako nepremietne do právnej sféry procesných strán.

23. So zreteľom na uvedené dospel dovolací súd k záveru, že otázka nastolená žalovanou 1/ v dovolaní nemá v okolnostiach daného sporu (a tohto dovolacieho konania) znaky relevantné v zmysle § 421 ods. 1 písm. b/ C.s.p.; v dôsledku čoho prípustnosť jej dovolania z tohto ustanovenia nevyplýva. So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie žalovanej 1/ odmietol podľa § 447 písm. f/ C.s.p. ako dovolanie neodôvodnené prípustnými dovolacími dôvodmi.

24. Z obsahu dovolania žalovanej 2/ odôvodneného § 421 ods. 1 písm. a/ C.s.p. je zrejmé, že žalovaná

2/, ako právnická osoba konajúca prostredníctvom člena, ktorý má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, uviedla všeobecnú charakteristiku nesprávností, ku ktorým podľa jej názoru došlo v konaní pred odvolacím súdom, avšak nekonkretizovala právnu otázku, na riešení, ktorej založil odvolací súd svoje rozhodnutie a neoznačila žiadne konkrétne rozhodnutie, stanovisko, judikát najvyššieho súdu (ustálená rozhodovacia prax dovolacieho súdu) od záverov, ktorého sa odvolací súd odklonil. Uviedla len, že pri speňažovaní majetku podliehajúceho konkurzu sú subjekty povinné vystupovať spôsobom, ktorý čo najlepšie splní účel speňažovania a keďže v danej veci išlo o dražbu organizovanú správcom, je zrejmé, že podľa § 92 ods. 6 ZoKR sa Zákon o dobrovoľných dražbách mal použiť iba primerane. V čom konkrétne sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, dovolateľka 2/ neuviedla. Žalovaná 2/ týmto argumentom vyjadrila len svoj nesúhlas s právnym posúdením a postupom dovolacieho súdu. Vyššie uvedená dovolacia argumentácia žalovanej 2/ o nesprávnosti skutkových záverov dovolacieho súdu je preto neopodstatnená a nespôsobilá založiť prípustnosť dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. a/ C.s.p. Samotné polemizovanie dovolateľky 2/ s právnymi názormi dovolacieho súdu, prosté spochybňovanie správnosti jeho rozhodnutia alebo kritika toho, ako odvolací súd pristupoval k riešeniu právnej otázky, významovo nezodpovedajú kritériu uvedenému v § 421 ods. 1 písm. a/ C.s.p. (porovnaj rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 2 Cdo 203/2016, 3 Cdo 6/2017, 3 Cdo 67/2017, 4 Cdo 95/2017, 7 Cdo 140/2017).

25. Dôvodom pre odmietnutie dovolania je skutočnosť, že dovolateľkou 2/ uplatnený dovolací dôvod nebol vymedzený spôsobom uvedeným v § 432 ods. 2 C.s.p. v spojení s § 421 ods. 1 tohto právneho predpisu. Dovolateľka 2/ totiž označila za dovolací dôvod nesprávne právne posúdenie veci podľa § 421 ods. 1 písm. a/ C.s.p. Podľa názoru dovolacieho súdu podmienky prípustnosti dovolania podľa § 421 C.s.p. neboli splnené, keď žalovaná 2/ v dovolaní neoznačila rozhodnutia dovolacieho súdu vyjadrujúce právne názory, od ktorých sa odvolací súd odklonil a zaujal iný právny názor, než aký v konkrétnej právnej otázke zaujal dovolací súd vo svojich rozhodnutiach. Z tohto dôvodu dovolací dôvod nebol žalovanou 2/ vymedzený spôsobom uvedeným § 431 až 435 C.s.p. Absenciu takej náležitosti považuje C.s.p. za dôvod pre odmietnutie dovolania.

26. So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie žalovanej 2/ odmietol podľa § 447 písm. f/ C.s.p. ako dovolanie, v ktorom dovolacie dôvody nie sú vymedzené spôsobom uvedeným v § 431 až § 435 C.s.p.

27. Žalobcovia 1/, 2/ boli v dovolacom konaní v plnom rozsahu úspešní (§ 255 ods. 1 C.s.p.), a vznikol im nárok na náhradu trov konania. O nároku na náhradu trov rozhodol najvyšší súd podľa ustanovení § 453 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia dovolacieho súdu samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

28. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania žalobcu 3/ a žalovanej 3/ najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C.s.p.).

29. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.